

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CCIV. — Wydana i rozesłana dnia 14. listopada 1917.

Treść: (№ 440. i 441.) 440. Rozporządzenie, w sprawie ograniczenia używania słomy na podściółkę i w sprawie zabezpieczenia podściółki leśnej. — 441. Rozporządzenie, którem zmienia się rozporządzenie ministerjalne z dnia 1. września 1917, dotyczące środków, zarządzonych dla oszczędzania konsumpcji gazu, elektryczności i paliwa.

440.

Rozporządzenie Ministra rolnictwa w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 9. listopada 1917,

w sprawie ograniczenia używania słomy na podściółkę i w sprawie zabezpieczenia podściółki leśnej.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, rozporządza się na czas do dnia 31. sierpnia 1918, jak następuje:

§ 1.

Jeżeli istniejące w jakiejś gminie zapasy surowej paszy nie wystarczą prawdopodobnie do wykarmienia bydła przez zimę, może polityczna władza powiatowa po wysłuchaniu komisji dla żniw zakazać w odnośnej gminie używania słomy na podściółkę, o ile używaną na ten cel słomę można zastąpić inną podściółką.

§ 2.

Komisje dla żniw mają w tym celu

1. zbadać, czy w gminie istnieje brak surowej paszy i czy w celu oszczędzania środków na

taką paszę należy wydać zakaz używania słomy na podściółkę;

2. zbadać, czy i w jakim rozmiarze można uzyskać podściółkę leśną w tej samej lub w sąsiedniej gminie;

3. zdać sprawozdanie politycznej władzy powiatowej, czy wydanie zakazu używania słomy na podściółkę jest potrzebne i z jakich lasów możnaby uzyskiwać podściółkę leśną.

§ 3.

Jeżeli w jakiejś gminie wydano po myśli § 1. zakaz używania słomy na podściółkę, natenczas komisja dla żniw będzie się wprzód starała wpłynąć w drodze ugodowej na posiadaczy lasów, które co do użytkowania podściółki wchodzą w rachubę, w celu zezwolenia na zbieranie podściółki w lasach tym posiadaczom bydła, którzy podściółki nie mają.

Jeżeli interwencja ta nie doprowadzi do zgodnego porozumienia między posiadaczami bydła i posiadaczami lasów, w takim razie może komisja dla żniw, o ile chodzi o uzyskiwanie podściółki z gałęzi ściętych drzew albo o podściółkę z chwastów lub liści, wezwać posiadaczy lasów, znajdujących się w tej samej gminie, do zezwolenia posiadaczom bydła na fachowe uzyskiwanie podściółki w tych lasach.

We wszystkich innych przypadkach, w szczególności wówczas, gdy chodzi o podściółkę ze ziemi albo o uzyskiwanie podściółki z lasów w gminie sąsiedniej, może takie zarządzenie wydać tylko polityczna władza powiatowa.

§ 4.

Komisya dla żniw a w przypadkach z § 3., ustęp 3., polityczna władza powiatowa ma oznaczyć dokładnie miejsce, rodzaj, miarę oraz czas użytkowania podściółki, uwzględniając przytem przepisy policyi lasowej.

O ile sami posiadacze lasów lub uprawnieni do użytkowania potrzebują lasów do pokrycia własnego zapotrzebowania podściółki, nie wolno ich brać w rachubę dla pobierania podściółki przez osoby trzecie po myśli niniejszego rozporządzenia.

§ 5.

Właścicielowi lasu należy się za użytkowanie podściółki wynagrodzenie, odpowiadające zwyczajom miejscowym. Jeżeli strony nie mogą pogodzić się co do wysokości zapłaty, natenczas ustanowi ją komisya dla żniw tej gminy, w której obrębie uzyskuje się podściółkę; uzyskiwanie podściółki nie może jednak z tego powodu doznać zwłoki.

Pobierający podściółkę może poczynić wszelkie zarządzenia, jakie są potrzebne w celu fachowego użytkowania podściółki. Przysługuje mu prawo dostępu i dojazdu przez obce drogi prywatne. Dostęp lub dojazd przez obce grunta w celu użytkowania podściółki jest mu dozwolny o tyle, o ile to jest możliwe bez znacznej szkody dla obcego posiadania.

Komisya dla żniw, a o ile chodzi o lasy w innych gminach, polityczna władza powiatowa może wydać potrzebne zarządzenia w celu usunięcia przeszkód, któreby uzyskiwanie podściółki uniemożliwiały lub utrudniały.

§ 6.

Roszczenie o zwrot z powodu uszkodzenia przysługuje posiadaczowi lasu przeciw użytkującemu podściółkę tylko o tyle, o ile ten ostatni ponosi winę przy wykonywaniu prawa użytkowania podściółki.

§ 7.

Pozbycie lub wydzierżawienie gruntu lasowego niema żadnego wpływu na uprawnienia,

przysługujące według tego rozporządzenia użytkującemu podściółkę.

§ 8.

Komisye dla żniw mają zarządzenia, przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, wydawać na podstawie opinii fachowców, obznajomionych ze stosunkami lasowymi.

Organa techniczno-lasowej służby administracyi politycznej a w tych krajach, w których odbywają się operacye agrarne, urzędowe organa agrarne są obowiązane do wspierania komisji dla żniw i politycznych władz powiatowych przy wykonywaniu przepisów tego rozporządzenia.

W gminach, w których według istniejących przepisów niema być ustanowioną komisya dla żniw, wchodzi naczelnik gminy w miejsce komisji dla żniw co do jej obowiązków i uprawnień.

§ 9.

Przeciw zarządzeniom, wydanym przez komisję dla żniw w wykonaniu niniejszego rozporządzenia, można odwołać się do politycznej władzy powiatowej. Władza ta wykonuje prawo nadzoru nad wykonaniem tego rozporządzenia; w szczególności może ona zarządzenia komisji dla żniw zmienić lub je uchylić.

Przeciw rozstrzygnięciom lub zarządzeniom politycznej władzy powiatowej jest dalszy tok prawny niedopuszczalny.

Polityczna władza powiatowa rozstrzyga w szczególności według swobodnego uznania ostatecznie odwołania w sprawie wynagrodzenia za pobór podściółki, oznaczonego przez komisję dla żniw stosownie do § 5., ustęp 1.

§ 10.

Grzywną do 5000 koron albo aresztem do 2 miesięcy, o ile czyn nie podlega karze surowszej, będzie ukarany:

1. posiadacz bydła, podający świadomie nieprawdziwe daty o swych zapasach surowej paszy;

2. posiadacz lasu, który się wzbrania uczynić zadość wezwaniu do udzielenia wyjaśnień, wystosowanemu doń w wykonaniu tego rozporządzenia przez komisję dla żniw lub polityczną władzę powiatową, albo który świadomie udziela nieprawdziwych wyjaśnień w odpowiedzi na wystosowane do niego zapytanie w sprawie okoliczności, wchodzących w rachubę przy uzyskiwaniu podściółki w jego lasach.

Kto w inny sposób nie uczyni zadość lub działa wbrew przepisom niniejszego rozporządzenia albo zarządzeniom, wydanym na jego podstawie przez komisję dla żniw lub przez polityczną władzę powiatową, będzie karany grzywną do 1000 koron lub aresztem do 14 dni.

Postępowanie karne należy do władz politycznych.

§ 11.

Przepisy, obowiązujące na podstawie niniejszego rozporządzenia posiadacza lasu, mają analogiczne zastosowanie także do dzierżawcy, użytkowcy i do innych osób, uprawnionych do pożytków.

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 14. listopada 1917.

Höfer wlr. Toggenburg wlr.
Schauer wlr. Silva-Tarouca wlr.

441.

Rozporządzenie Ministra robót publicznych w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami z dnia 11. listopada 1917,

którem zmienia się rozporządzenie ministeryjne z dnia 1. września 1917, Dz. u. p. Nr. 370,

dotyczące środków, zarządzonych dla oszczędzania konsumpcji gazu, elektryczności i paliwa.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, zarządza się, co następuje:

Artykuł I.

Zmienia się § 14., ustęp trzeci, rozporządzenia ministeryjnego z dnia 1. września 1917, Dz. u. p. Nr. 370, dotyczącego środków, zarządzonych dla oszczędzania konsumpcji gazu, elektryczności i paliwa; ustęp ten opiewać będzie, jak następuje:

§ 14., ustęp trzeci.

Centralne urządzenia dla przygotowania ciepłej wody wolno utrzymywać w ruchu w hotelach, pensjach itp., jakoteż w domach prywatnych tylko w soboty, a w publicznych zakładach kąpielowych tylko najwyżej przez 42 godzin w tygodniu. Dzienny czas ruchu, ustanowiony według tego postanowienia, mają zakłady kąpielowe podać do wiadomości władzy i ogłosić przez przybicie w zakładzie kąpielowym.

Artykuł II.

Rozporządzenie to wchodzi zaraz w życie.

Homann wlr.

